

Publicerad 2011-04-08 13:41 av Lenie

Gardels exil

Du störtade in mot min kropp
Föll handlöst
Mot mitt bröstben
Jag smekte ditt tovigga hår ... tröstande
Och sa att allt var bra ..

Vackerskatt

Inget var bra
Men det fick du aldrig veta ..

Jag höll för dina ögon
Bakband dig
Köpte dig hörselkåpor
Som stängde ute alla ljud ...
De ljud du kunde höra utifrån

Bruset ini var konstant

Och smärtan

Jag tror du kunde känna hur min själ viskade till din ..
.....Allt blir bra....

Precis innan , då när ...
Du tog ditt sista skälvande andetag
Och lät det stanna en stund

Innan det av sig själv dog ut
Precis som du
Dog ut ..

Och jag tror jag kände hur din själ viskade till min

.....allt blir bra ...

som ett eko som sakta tonade ut ...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lenie med Poeter.se id #37153 innehar upphovsrätten